

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko L. K. i M. Sp. z o.o. w likwidacji w W.
z udziałem interwenienta ubocznego Powiatowego Centrum (...) w W. Sp. z o.o.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 sierpnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego L. K.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 16 lutego 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym,**
- 3. przyznaje adw. B. D. od Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego w (...)) kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł, podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną pozwanemu L. K. z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Podkreślenia przy tym wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Podał, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne dotyczące możliwości obciążenia indywidualnie określonej osoby fizycznej odpowiedzialnością za szkodę, co do której przyczyn możliwe jest ustalenie wyłącznie tzw. winy anonimowej, z jednoczesnym pominięciem zasady określonej w art. 429 k.c. oraz potrzeba wyjaśnienia czy zadośćuczynienie za krzywdę doznaną przez poszkodowanego, który przed wyrządzeniem krzywdy był już osobą doznającą stałych cierpień z powodu bólu i ograniczeń ruchowych, wywołanych uprzednio istniejącym kalectwem lub chorobą, winno być świadczeniem tej samej miary, co w przypadku poszkodowanego, uprzednio nieodczuwającego takich cierpień.

Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) polega na sformułowaniu tego zagadnienia i przedstawieniu wyczerpującej argumentacji jurydycznej wskazującej, że zagadnienie takie w sprawie występuje, jest nowe, dotychczas w orzecznictwie nierozstrzygnięte i będzie miało znaczenie precedensowe przy rozstrzyganiu spraw podobnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Powołując się z kolei na przesłankę z art. 398² § 1 pkt 2 k.p.c. skarżący powinien wykazać, że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub, że istnieje potrzeba zmiany dotychczasowej wykładni, podania, na czym polegają wątpliwości związane z jego rozumieniem oraz przedstawienia argumentacji świadczącej, że wątpliwości te mają rzeczywisty i poważny charakter, nie należą do zwykłych wątpliwości, które wiążą się z procesem stosowania prawa. W przypadku, gdy w ramach stosowania tych przepisów powstały już w orzecznictwie sądów określone

rozbieżności, skarżący powinien je przedstawić, jak też uzasadnić, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2016 r., V CSK 692/15, z dnia 20 listopada 2015 r., III CSK 269/15, nie publ.).

Skarżący nie sprostął powyższym wymogom. Sąd Apelacyjny wskazał, że pozwany dopuścił do szeregu nieprawidłowości w leczeniu powódki, które zwiększyły ryzyko zakażenia bakterią gronkowca. Wobec niewłaściwej opieki przed i pooperacyjnej, skarżący ponosi odpowiedzialność deliktową na podstawie art. 415 k.c. Z uwagi na to, przedstawiona przez skarżącego problematyka tzw. winy anonimowej oraz zadośćuczynienia dla osoby, która doznała już cierpień z powodu bólu i ograniczeń ruchowych, nie może zostać uznana za wypełniającą przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. ponieważ opiera się jedynie na własnej ocenie zaskarżanego orzeczenia przez pozwanego, a argumentacja przedstawiona w skardze zmierza w istocie do podważenia uczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, co jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. 2018 r., poz. 265) natomiast o wynagrodzeniu należnym ustanowionemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym pełnomocnikowi pozwanego orzeczono na podstawie § 8 pkt 6 w związku z § 16 ust. 4 pkt 2 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r., poz. 1714).